

РІК ЗАКОНЕНА 1906.

"СВОБОДА"
"LIBERTY"

видання три рази на тиждень
вівторок, четвер і субота,

„УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ“

83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.

Всі листи, надіслані в наш редакційний офіс, мають бути адресовані до адреси „СВОБОДА“.

СВОБОДА

ESTABLISHED 1906.

"SVOBODA"
"LIBERTY"

the Ukrainian Newspaper
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday,
by Ukrainian National Association
at 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.

The best advertising medium.
Rates furnished on application.

Урядовий орган Українського Народного Союзу -- "СВОБОДА" -- Official organ of Ukrainian National Association.

РІК XXIV. ДЖЕРСІ СІТІ, Н. Дж., второк 29-го серпня 1916. Ч. 104. VOL XXIV. JERSEY CITY, N. J., Tuesday, August 29, 1916. No. 104.

РУМУНІЯ ВИПОВІЛА АВСТРІЇ ВІЙНУ.

Успіхи союзних військ на полудне від Бродів. -- 900 полонених.

Болгарські війська заняли грецькі міста: Драму, Серес і Кавалу.

НАПАД НІМЕЦЬКИХ ЦЕПЕЛІВІВ-ДРЕДНОТІВ НА ЛОНДОН, СТОЛИЦЮ АНГЛІЇ.

БЕРЛІН, 28. серпня. — УРЯДОВО ДОНОСЯТЬ, ЩО В НЕДІЛЮ, ДНЯ 27. С. М. РУМУНІЯ ВИПОВІЛА АВСТРО-УГОРЩИНІ ВІЙНУ.

БЕРЛІН, 27. серпня. — Урядово доносять: „Італійське правительство заявило через правительство швейцарське, що Італія з днем 28. серпня буде находити ся супроти Німеччини у воєннім стані“.

РИМ, 27. серпня. — Італія виповіла нині Німеччині війну.

Виповіджене війни Німеччині Італією уважають в поітичних кругах за значну формальність. В дійсності воєнний стан між Італією і Німеччиною тривав від самого початку, коли лише Італія виповіла війну Австрії.

Є здогади, що причиною виповідженя війни Німеччині було між иншим та кож те, що Франція і Англія зажадали від Італії військ на французький терен війни.

ВІЙНА З РОСІЄЮ:

НАД ГОРИШНИМ СЕРЕТІМ СОЮЗНІ ВІЙСЬКА ПОЛОНИЛИ ОКОЛО 600 МОСКАЛІВ.

БЕРЛІН, 25. серпня. — Союзні війська на полудне від Бродів, в околиці Замкена, перевели успішно протинаступ. Около 600 Москалів опинили ся в руках союзних військ.

Неприятель не відновляв нападів ані в Галичині, ані в Буковині. Лише в Карпатах, в татариських переходи і на захід від Молдави (на Буковині), російські війська перевели кілька протинападів, але не osiąгнули жадних успіхів.

Урядовий звіт німецького генерального штабу звучить:

АРМІЯ ГІНДЕНБУРГА: Вчера перевели нашу війська напад на російські становища на полудне від Бродів коло Замкена (над горішнім Серетом). Напад вповні удав ся. Російські окопи, які наші війська втрапили були в посередок, звисають ся знова у наших руках. Притім полонили наші війська 561 Москалів.

АРМІЯ АРХИКНЯЗЯ КАРЛА: На боевім фронті, який займають німецькі війська, не зайшли жадні важніші битви.

ВІДЕНЬ, 25. серпня. — Австрійська головна квартира доносить:

„На захід від Молдави (на Буковині) і в татариських переходи наші війська від-

НА ВОЛИНИ І В ГАЛИЧИНІ СПОКІЙ.

БЕРЛІН, 26. серпня. — Не лише на північній, але також і на цілій полудневій боевім фронті панує спокій. Російські війська не переводять більше масових нападів. Натомість в Карпатах битва триває з великою завзятістю даліше.

Урядовий звіт звучить:

АРМІЯ ГІНДЕНБУРГА: На боевім фронті Немис-Перепельяки (на захід від Залески) наші війська відбили окопи, які в востороні звалили були Москалі. Притім полонено 1 офіцера і 211 салдатів та зловили 3 машинної кірси.

„Впрочім не зайшли жадні важніші зміни. Тут і там приходило до нападів, які мали лише локальний характер. Всі напади відбито без великого труду.“

АРМІЯ АРХИКНЯЗЯ КАРЛА: В Карпатах в Галичині і на Буковині неприятель кидав до наступу вперед то пові сили. Однак успішні не osiąгну жадних. Нападів відбито наші війська з великими втратами для неприятеля“.

УСПІХИ МОСКАЛІВ В КАРПАТАХ НАД ЖЕРЕЛАМИ БИСТРИЦЬ.

ПЕТРОГРАД, 26. серпня. — Рапорт російського штабу доносить:

„В Карпатах на захід від Надвірної наші батальйони відбили неприятеля, займа-

ючи село Гуту, і відійшли до жерел обох Бистриць в околиці Рафайлів“.

НАНАДІСЬКІ ВІЙСЬКА НА ПОМІЧ РОСП.

ТОРОНТО, Канада, 27. серпня. — 3 Канади відійшло 13 кораблів з військом а 8 кораблів з озрумен, амуніцією і військи до північної Росії. Кораблі на ходять ся вже недалеко західних берегів Англії. Англія даєть для охорони канадських кораблів підчас їх дальнього подорожжя кілька воєнних кружликів і торпедовців.

Небавом має відійти зі Злуточин Держав також 8 великих кораблів з амуніцією і воєнними матеріялами для Росії. Розходять ся головною о те, щоб сперед зійшою зимою зосморити Росію в достатку сільською амуніцією, яка би могла вистарчити Росії на час зимової кампанії.

На Волині німецькі війська перевели кілька успішних нападів на російські передні окопи.

На північ і на полудне від Дністра панує цілновий спокій.

В Карпатах ведеть ся дальше завзята боротьба, але без важнішого впливу на загальне воєнне положення.

Звіт німецького генерального штабу звучить:

АРМІЯ ГІНДЕНБУРГА: На захід від Фрідрихштаду Москалі робили зусилля, переправити ся на західний беріг Дніви, але без успіху. Москалі були призолені уступити назад з великими втратами.

На Волині, на полудневій сіді від Кіселіна, наші відділи перевели успішно кілька нападів на російські батальйони в передній окопах. Взятих 128 полонених і здобули 3 машинної кірси, наші відділи повернули назад.

АРМІЯ АРХИКНЯЗЯ КАРЛА: На північ від Дністра російські війська перевели слабкий напад на наші становища, який легко зівстав відбитий.

„В Карпатах бої тривають даліше, однак загальне положення протим зміни“.

Урядовий звіт німецького генерального штабу звучить:

ПЕТРОГРАД ДОНОСИТЬ ПРО НАСТУП НІМЦІВ КОЛО МОЛОДЕЧНА І БАРАНОВИЧ.

ПЕТРОГРАД, 25. серпня. — Рапорт російського штабу звучить:

„На північ від шляху Ліда-Молодечно (на Литві) німецькі війська вчера вечером перевели напад при помочи газів.“

„В околиці Баранович німецькі війська по довжині бомбардували перевали вночі наступ на наші становища, однак без успіху. Передні відділи ударили на наступ неприятеля.“

„На Волині, в напрямі від Ковля, наступ неприятеля здержано“.

Болгарський урядовий рапорт доносить:

„ЛІВЕ КРИЛО: Наші війська відійшли на цілій лінії до Егейського моря. Грецькі пристані Кавала знаходять ся в наших руках. Англійсько-французькі війська уступають в напрямі Орфану. Наступ наших військ триває на тім боевім фронті без перерв даліше.“

„В руках болгарських знаходять ся тепер цілі грецькі території, яка лежить між сідом від ріки Струми і озера Тахіно. Зенята територія числить в довжину около 100 кілометрів, а в ширині около 75 кілометрів“.

„СЕРЕДИНА БОЄВОГО ФРОНТУ: В долині ріки Вардари відбувають ся сильні перестрілки артилерії. Наші війська, які здобули місцевість Гевгел, положили цілий відділ англійських військ разом з командантом.“

„ПРАВЕ КРИЛО: В долині ріки Могильяки сербські війська намагали ся відновити турецькі становища, однак безуспішно. Наші війська відбили сербські протинапади, приносячиючі їх до дальшого відвороту на полудне.“

„В Альбани, у віддаленню 10 кілометрів від міста Корин, наші війська заняли“.

МІСТА СЕРЕС І ДРАМА В БОЛГАРСЬКИХ РУКАХ.

БЕРЛІН, 26. серпня. — Болгарські війська, які становлять ліве крило головної армії, заняли грецькі міста Серес і Драму та збливають ся оборонні провали до Навалі і Орфану над Егейським морем.

На протій боевій лінії в Греції і Альбани союзні війська відбивають протинапади Сербів і проваляють їх в полудневій напрямі.

Звіт болгарського генерального штабу звучить:

„Наші війська на боевім фронті, який тягнеть ся від ріки Струми на сід до болгарського гряди, заняли майже без опору грецькі міста Серес і Драму і прикуляють даліше на полудне в напрямі берегів Егейського моря.“

„На річці Струмові і Вардаром відбувають ся лише слаби перестрілки артилерії.“

„В околиці озера Острово наші війська ударили кільканападів нападів сербських військ і призолені їх до відвороту.“

„В полудневій Альбани наші війська зводять битву з Італійцями зловж ріки Воюци, на північ від пристани Авльони“.

РУМУНІЯ МАЄ НИНІ РІШИТИ СЯ.

ЛОНДОН, 27. серпня. — Можна наділати ся, що протягом найближчих 24 годин Румунія повільне остаточно рішене, чи взяти участь у війні, чи задержати надальше безсторонність. Румунський король схиляє в тій цілі на завтра засідане державної ради.

3 Берна (Швайцарія) доносять, що австрійсько-угорське правительство є прихотливе на те, що Румунія викопить війну центральним державам. Угорський парламент відбув засідане, яке тривало через цілу ніч. Рішоточно відбув також дводневну нараду австрійський кабінет міністрів, на яким обговорювано справу критичного становища супроти Румунії.

ПІВТОРА МІЛІОНА ФРАНЦУЗСЬКИХ І АНГЛІЙСЬКИХ ВІЙСЬК В ПІНАРДІЇ І ПІД ВЕРДЕНОМ.

БЕРЛІН, 27. серпня. — Штврцарові вісти з терену війни у Франції доносять, що в час від 21. лютого до 20. липня брали участь в битві під Верденом 66 французських дивізій (оболо 500,000 людей).

В битві в Пінардії силу французських військ оцінюють на 27 дивізій, а англійських військ на 87 дивізій.

Загалом оцінюють теперішню силу французських і англійських військ в Пінардії під Верденом на 1,500,000 людей.

В битвах під Верденом і в Пінардії брали доперуч участь 126 дивізій або около 2,500,000 людей. Страти Французів і Англіяців в битвах на обох згаданих теренах вносять около 1,000,000 людей.

ШІСТЬ ЦЕПЕЛІВІВ БOMBARDУЄ ЛОНДОН.

БЕРЛІН, 25. серпня. — Німецький адміральний штаб доносить:

„Вночі з вчера на нині відділ наших цецелівів перевел напад на полуднеме побережжя Англії, бомбардуючи пристани і укріпленя в напрямі і Фолкстона. Двіцять бомбардували полуднемо-західну часть Лондону.“

„Бомбардуванє було переведене з добрим успіхом. Один цецелівів загинув чотирма англійськими літаками. Всі цецелівіві повернули швидко назад до своїх підстанів“.

ЛОНДОН, 25. серпня. — Англійське міністерство війни оголосило отой вісти:

„Отягоди вночі шість цецелівівів перелетіло вперед на захід і полуднемо-східне побережжя Англії. Бомбардуванє тривало від 12 год. вночі до 3-го ранку. Загалом упало около 100 бомб. В Лондоні загинув ушкоджено олоб єврейську стацію і кілька фабрик. Від літаку збито 8 осіб і 29 осіб збито збито або легко ранені“.

ПІВТОРА МІЛІОНА ФРАНЦУЗСЬКИХ І АНГЛІЙСЬКИХ ВІЙСЬК В ПІНАРДІЇ І ПІД ВЕРДЕНОМ.

БЕРЛІН, 27. серпня. — Штврцарові вісти з терену війни у Франції доносять, що в час від 21. лютого до 20. липня брали участь в битві під Верденом 66 французських дивізій (оболо 500,000 людей).

В битві в Пінардії силу французських військ оцінюють на 27 дивізій, а англійських військ на 87 дивізій.

Загалом оцінюють теперішню силу французських і англійських військ в Пінардії під Верденом на 1,500,000 людей.

В битвах під Верденом і в Пінардії брали доперуч участь 126 дивізій або около 2,500,000 людей. Страти Французів і Англіяців в битвах на обох згаданих теренах вносять около 1,000,000 людей.

ШІСТЬ ЦЕПЕЛІВІВ BOMBARDУЄ ЛОНДОН.

БЕРЛІН, 25. серпня. — Німецький адміральний штаб доносить:

„Вночі з вчера на нині відділ наших цецелівів перевел напад на полуднеме побережжя Англії, бомбардуючи пристани і укріпленя в напрямі і Фолкстона. Двіцять бомбардували полуднемо-західну часть Лондону.“

„Бомбардуванє було переведене з добрим успіхом. Один цецелівів загинув чотирма англійськими літаками. Всі цецелівіві повернули швидко назад до своїх підстанів“.

ЛОНДОН, 25. серпня. — Англійське міністерство війни оголосило отой вісти:

„Отягоди вночі шість цецелівівів перелетіло вперед на захід і полуднемо-східне побережжя Англії. Бомбардуванє тривало від 12 год. вночі до 3-го ранку. Загалом упало около 100 бомб. В Лондоні загинув ушкоджено олоб єврейську стацію і кілька фабрик. Від літаку збито 8 осіб і 29 осіб збито збито або легко ранені“.

Гр. Семешко.

3 СИБІРСЬКИХ СПОГАДІВ.

8. Ілько Какабадзе.

Грузини* Ілька Какабадзе заслав в Наримський край в Батумі, яко підозрюю в тім, що він торгував горілкою тоді, коли продаж горілки в Росії була заборонена.

Надворні сі мали рацію. Ілько Какабадзе дійсно торгував горілкою, алевині знавеш, що заслав його задурлю. Про свою вину ошудав мене так:

« Як тільки почав війна, то в Батумі зараз же заборонили торгівлю горілкою і ріжкими лимоні напінками. Велі пинки і пінні були позамикати, горілки не вільно було давати навіть в першорядних ресторациях і нам, офіціантам (І. Какабадзе був офіціантом — кейстером), зовсім трудно жити стало.

Без горілки в ресторациях торговля у нас не та і більшість з них зовсім закрили і цілі армії офіціантів лишилися без заробітку. Що було робити? Де знайти роботу? І надумався я торгувати горілкою, а знав добре, де її можна дістати.

Почав така торгівля була заборонена, то самому мені було страшно провадити свою торгівлю, а через те я надумав припряти до компанії якогонебудь пошійного урядника. Поміркувавши трохи, пішовся я до пристава Чхвікадзе і все на чисто йому розказав.

— Що-ж, діло добре, — сказав мені пристав, — але треба торгувати розумніше, щоб часом не понав ся, а чистий лиш по надворні!

Хоч і такі се були умовини для мене, але що зробити? Нічого іншого я не умів придумати, дотогож — думав мені, що компаніст пристав, як до того дійти, си, то і захистити. Так і вишло...

Небомом я такі і понав ся з горілкою. На першій раз діло заминало, але пристав Чхвікадзе почав домагати си, щоб я неюдилю «перемішні фірму». Нічого було робити. Робював я напорт на ім Віктора Андріаде, навіть собі на підставі цього напортуну мешкав в домі Туманбекова і устроив там добрий склеп горілки.

Пристав Чхвікадзе мій план одобрив і я пішов до два місяці торгувати як слід, а влітку околотичий надзиратель лютю «накрив» мене... Як що говорити правду, то не самого мене, а тільки мій склеп, і почав приворювати на підставі домових книг, хто с казаний того склепу. Довідавши си з тіх книг, що казаний того мешкав, де був склеп, с Віктор Андріаде, околотичий надзиратель почав шукати його по всьому Батумі. А як його найден, когось такого чоловіка може я на світі нема, бо, казати правду, напортот той я сам зробив.

Перший довідав си про мою лютю годину мій компаніст пристав Чхвіка-

дзе і попередив мене, щоб я не ходив до склепу, бо там варяжена партя в засідці і мене заплотять. Я послухав і не пішов.

Неділь до дві пройшло гаразд. Я вже думаю, що як та обійдеться ся, коли се якое в домі, в моім дріммі мешкаю, котре я маю на своєс ділені імя, зламав мене пристав Чхвікадзе і несе диди від арешт. При арешті пристава відібрив у мене ключі і почав примиряти до замку від мого горівчаного склепу... І сесть хазяїн склепу... Ніби мій компаніст пристав того раніше не знав!

Скорофікував пристав мій склеп і ставив з мене протокол. На підставі того протоколу командант батумської кріпости послав мене на три місяці в тюрьму, а далі я на Сибір заслав...

Найбільше мій жал, що пристав Чхвікадзе в своїм протоколі не згадав себе яко мого компаніста по торговлі горілкою, а через те і несправедливість така: мене на Сибір заслали, а мій компаніст і доси служить приставом!

Дурному Львови з приводу цього треба було сказати:

— А не беріть в компанію таких небезпечних людей, як поліційні урядники!

Становище Ілька Какабадзе тепер дуже погане. Прибув він до Наримського краю 4. сирня 1915 р. і замешкав в селі Кузьмино, що лежить півтора верств від Нариму.

В етнійшій дорозі йому, можна сказати, поваздо, бо від Батума до Томска він їхав везти два місяці. За сі два місяці тяжкого етапу і сина в тормах на голий бетоний долинні він дуже застудив си і захорював, а суровий клімат Наримського краю ще більше погіршило його здоров'я.

Іна 5. грудня того-ж таки року на римський лікар Кузьминський осотрив Какабадзе і найпов у нього сухоти в другій степені. Іна 7. грудня І. Какабадзе подав просьбу до команданта батумської кріпости, щоб перемішні йому місте заслали і з Наримського краю вивести куднебудь до полудневих губерній.

До сльш просьби Какабадзе приложив і свідчення лікаря Кузьминського, де сказано, що його хороба вимагає оудного та теплого клімату.

Чи вильно щонорудь з тіх просьби, я не знаю, але по дні 9. марта, коли я мівся вихити з Нариму, Какабадзе навіть і відповів на свою просьбу не одержав, хоч надієт си одержати і життя того наділо.

Заслав в Наримський край за таскую горілкою — се щось нове!... Ожже бідного Ілька си торговля конштувати не жите. Лікар Кузьминський свідчить, що Ільканого хороба сильно замасть ся і як що його скорше не перешудеть до південних губерній, то може й дуже поганю скінчить си.

9. Люїза Льюе.

Іна 19. червня 1915 р., в місті Казанці, бердичевського повіту, в Київській губ. арештований і засланий на Сибір Ільниць, німецький горожаянн, Посьф Карлович Льюе.

І. Льюе довний час перебував в Росії, одружив си навіть з дичиною, тож Ільною, але російською підданом. Люїзою Шварц, котра походила з губерній херсонської.

У Льюе с лять, урядник почти і сам він (Льюе) уважав ся чоловіком більше-менше льюльним. Про се свідчить хоча би те, що підчас війнух війни, його, яко німецького горожаянна, не арештували і позволяли жити у Київщині, не так дуже далеко від терену війни.

За що його арештували і заслали на Сибір, я вже докладно розказати не можу, бо, правду сказати, самого Льюе, а ніколи не бачив, хоч і жив він від мене всього за 30 верств в селі Барбелюк. Можна думати, що причина того була не важливіша як і соток інших заслацій.

Посаж Посьф Льюе був чоловік старий — мав вже 65 літ... і хорий ще з дому, то його жінка, Люїза Льюе, поехала за ним на Сибір добровільно (се не забороняє си нікому опирі Жанді), щоб там подлати погане становище свого чоловіка і допомогати йому, хорому в ятло. Прибула Люїза Льюе до Наримського краю на свій львівний мійт навіть шпінніе ніж привезла і в чоловіка.

Іна 1915 року якое пережил, а на оспів Посьф Льюе ще гірше захорював на ширі і 26. листопада умер у шпиталі в Наримі.

Поховала Люїза Льюе свого чоловіка на римській кладовищі і, позаяк її тепер уже ніщо не привязувало до Наримського краю, хотіла вихити додому у Київщину, де у неї лишили ся діт, хазяйство, діти і навіть онуки, але пристав Вальтер не чувств її, зявившиши, що вона с заслана.

— Се вже я лучше знаю, — каже Люїза Льюе — чи я заслана чи ні. Я запевню вас, найе пристане, що я не с заслана. Я добровільно поехала до Наримського краю, щоб підкувати си хорім мужем!

— Може воно і так, — відповів пристав Вальтер, — але ви мусите доказати, що ви не с заслані!

— Бійте ся Бога, шаве пристане, ви і повинна доказувати, що я не с заслана, а ви доказати, що мене заслали!

— Та у мене і без того роботи додуже і я не маю часу випикувати вам різкі докази. Коли ви тут с — значить, заслали, а хочете виборити, то мусите проинти о се головного начальника кийвського воєного округа!

Дивлясь було нікуди і бідна жінка мусіла подлати особисту просьбу до головного начальника кийвського воєного округа, щоб він повідомив томського губернерата, що вона не с заслана. Се було 3. грудня 1915 р. Відпо-

від з Києва надійшла по кількох місяцях, але якраз тоді розпочала ся оспіна слота, коли то з Наримського краю не можна виборити ніяким чином, і старенька Люїза Льюе змогла виборити си з Наримського краю лише з першими пароходами аж в маю бляжучого року.

Случай сей с дуже характерстичний щодо поведженя пошійних урядників на Сибір не тільки з заслаційми, але навіть і з вільними людьми.

„ДА БУДЕТ ЕДИНО СТАДО И ЕДИН ПАСТЫР“.

Сю стало-написав П. Іван Окунович, редактор російської часописи в Нью-Йорку „Русское Слово“ (ч. 1306, з дня 22. сирня 1916).

Такими словами кінчили свою послух царський архієрей, Євдоким Мещерський, до угро-русских, себто Русинів.

Царський синод має велику охоту на Русей, котрі хоч не хотіли йому покорили си. Мають охоту «святити мій оти» мітрополити, чиновники і монахи не лише в Європі, але і в Америці. Синод чере своїх агентів старастя си і тут накувати царський намордники на Славян, іншакі вяруючих і вшакіе «Ахмачи».

Царський архієрей, вильявни як слід помершого вже свого запершого ворага єпископа Ортинського, годася про се, що «мы де і вы де — одно и то-же», всі Славяни, всі одної кровин, всі одних обичаїв, всі жили вольно-вразом друг з другом без всяких границь, всі маємо одних просвітителів Киріла і Методіи.

Дякую Русини новинні зломити свою волю і покорили си Николаєви Романову, його стрішником і ушановану синодому і г. Євдокимом Мещерському.

А коли лише та «благодать» настає, відразу «докаристе мир во всей Америкі» і «Славяне будут сильны».

Господи Мещерський мало шаві по клевети ся, що руський (український) наріч від коронного царя і синоду мило само виборити собі єпископа. Тільки римський наріч не позволяє народити виборити євашенників, а хорий і поважають у ніг графині Ігнатієвої синод іна сас на се додів.

І-н Мещерський! Можна манити простих і вяруючих людей у свій край на 97 ушлю в Нью-Йорку, але пощо щонштувати си фальшом? Ви «святити отче» і ми проси, смерти, без медаль, хрестів, мідь, і дорочих, архієрейських риз, також знакою, що сам синод, без царя і його «управляющего ора», не може назначити ні одного архієрея. Чи Ви, г-н Мещерський, дістали свій «архангельський» чин від народа, чи від Миколи Романова? Пощо Ви говорите неправду, що було би пошійний сирійско-арабський архієрей Рафаїл був вибраний народом? Коли Ви не знаєте, то укажите си до канцелярії царського синоду і переконайте си, що Рафаїл був висланий в Америку, але приказу єго імператорского величества» — то с того маленького, дурного воєного офіцера, Миколи Романова, виданного си на російський троп.

Колі Ви, г-н Мещерський чваните ся, що треба молити си, що Ви «другі і Богородиць», то «лишемо то написала Вама горяча любов», то пошто-ж замість народа підкувати наші Романови?

Синод не дуже то дивити і Вас, г-н Мещерський, і загнав Вас єуди. Синод не дуже любить і російський наріч. Синод гнетє народу вяр. Синод розпачає найвяршійших російських обороуца. Синод кнутом і несколькими муками пасадаєт і удержку в Росії

ЯК ВИГЛЯДАЄ НАПАД ЦЕПЕЛІНІВ.

Написав Едвард П. Бей.

О 2-гій годині в очку гурматських стріляв побудив нас сі пох. Небомом шде село ходило і місцевости віддало від нашого села 10 до 15 миль. Все, що явлено, пошхилося хат; мушпін, жінки і діти. Все буди свідками зуровного воєного явища: гостині це-пеліни. Небо над нами було вкрите густими хмарами, але дальше за небомішним небо було чисте, освітлене великим зльямом місяця.

В одній явці появили си на небо тут і там явні наметуні світла. Се стояли світляки, кінешні рефлектори на небо. Світляки наметуні перебігали скоренько по небі, проширивши си криль густі хмари. Зривали однак нічого не бачили. Лучи рефлекторів не могли віднайти трітніх гостей.

Нараз побачили ми цецелін, як зближав си до нас в напрям від північного заходу. Цецелін летів дуже високо. Выглядав як довга темна хмара, пильяку скореньку над небесом зближав. Втім жині думі рефлекторів зближав воєного великана. В світлій за-

решіе цецеліні, але жаден з них не летів так високо і не дорівнював оному поди величини. Отсей був найменше два рази більший від своїх попередників. Гуркіт його машини був такий огляний, що в вяршій хвилі мало си вразив, що у близькі віддаленю переходити пошійний погляд зельяним. Всі дотерпінні гармати, які залажено до обороти і до шпеша цецелінін, здасть ся, не в еспі досягнути цецелінін сього нового тосу.

Предувасмо, що отацїи цецеліні, які появили си над Англюво, се лише зльуді. Але небомом треба надієти ся великого нальду тих «страшних і грізних воєдушних потвор».

В Росії нема свободи вяр. В Росії жаєдиремним способом і буюком в рай жаремні.

Віра сходу зльїла і перемінлиа си в самі обряди. Грешна церква переймала си в царський застїнок. В Росії учать молити ся не після єрди і свангелія, але після циркулярів і архієрейського нальця.

В Росії нема парохіи. Се зпінчилиши, шпанове архієрей, зі своїми державними конкосторіями. Смердять від сина і його церкви, котра ні одного року не прожине без покровителівського мотеража.

Ві, шпанове архієрей, змарнували (вмотали) дух російського народу, його волю, його ласкає серця. Ви шпильно гантите його в свої перепахнені ладаном бєжнїи, в котрих нема правдивого слова, нема розумного слова, нема свободи совєсти.

Се ви, шпанове архієрей царя, гноите наріч в темноті, не даєте йому добрих шїкл, морочите йому голову каділом, обрїдани, понами, чиновничими привородами, бєдальними монастирями і вчїними поборамі.

Се ви, шпанове архієрей, ведете наріч на наріч, благословите держані шпєбєнчїи, творіи і свавольи. Ви вносите в наріч прокляту ємпрїєтє, рабство, неволю і єхїде черобство.

Русь не воскресне до шпирокого життя, коли не зїре з лица землі православія з його синодом, архієреями і конкосторіями.

Пошто-ж Ви, г-н Мещерський, старасте ся загнати в свою душу копарітє Чому Ви шпєвносте, що вони дєтануть у Вас своє спасєніє і свободу? Деж російське спасєніє? В перебудіванні і гонєнчїи. Ноговорити з російськими молантєами, з новобірїальними, з духовоборами, зі староврами, котрих синод вярив з рїдної Росії. Вони скажуть Вам ірину правду. Деж с-євобода православною чоловіка? Пошукайте її в глужих пронахтїи і в проклятїи.

Ві, не треба такого «єдиного стада і єдиного паствєря». Пєхай лучше кождїи вяр, як йому до вїдоби. Най кождїи молити ся поубою Богови, тільки не грубуемо, не шпєвностею богами, уштановою російський наріч.

Най Русини оставти си при своїй вяр, най шукувати собі другої вяр, але не треба закувати їх в ланцухи царського синода.

Най буде тисяч італ і вяр. Най будуть мїлобнє свободні і вільні сорєдї. Кождїи пошїть в собі власне жите, любов, свободу і голову.

А Ви, г-н Мещерський, порестанте довити в православній сїті Русини. Ви нічого не зробите, бо Ви — лише мітрополитні чиновник синодальскїи капїєврїи.

решіе цецеліні, але жаден з них не летів так високо і не дорівнював оному поди величини. Отсей був найменше два рази більший від своїх попередників. Гуркіт його машини був такий огляний, що в вяршій хвилі мало си вразив, що у близькі віддаленю переходити пошійний погляд зельяним. Всі дотерпінні гармати, які залажено до обороти і до шпеша цецелінін, здасть ся, не в еспі досягнути цецелінін сього нового тосу.

СТАРИЙНИЙ ВІСНАХІД ЛЮВЧАСНИИ ЧУДОМ.

Буде се дуже давню-тєснїє літ тому. В Греції жив славний будишійши Дєдаль. Але згодом найшов си другий чоловік, котрий своим розумом перевищив Дєдаль. Дєдаль с завети убити його, а горожаянський суд засудив Дєдаль на кару смерті. Щоб ратувати своє жите, Дєдаль утік зі своїм сином Ікаром на остров Крєтє. Тут зложив ся на двір короля Ірєтє і предстєвил себе яко славного будишнєго-архієтекта. Король не повірив його словам і велів йому побудувати для себе величаву шпальту. Дєдаль вїбудував і назвав її Лабиринтом, котрого слїди шє й до нїні оставли ся.

Король здумав си на вид того будишнїи і ностановив задержати у себе Дєдаль раз на все. Тоді Дєдаль дав на Крєтє велику славу й пошану, але вїдїд з сього острову буди для нього заборонено. А Дєдаль тужив за рїдним краєм і заволїшних прєнє короля, щоб позволено йому на вїезд з Крєтє. Король і слухати про се не хотів. З розумку Дєдаль сказав до короля: «Замкнув ти переді мною землю і море, але повітря не замкнеш!» І Дєдаль звав си робити повітря.

Улішнїи дві парї, для себе і свого сина Ікара, пуствив си вїн в дорозу. Ікар вїанє ся завесює і клеї, яким були зльїєні парї, розтопив ся зі свої сирє, а Ікар увїєт до моря. Від того часу се море зивєт ся Ікарїєвським, — каже мїтольська. Сам Дєдаль повернув шпєвностє до рїдного краю.

Отєй коротенька історія говорить нам, що вже в давних єсах були проби літати у воздучї. Історія ся, хоч вона с — як кажуєт — мітїчним переказом, то всеж таки в тім може бути і окрушина шравди.

М. Захарєвич.

ЩО ТАКЕ СТАЛЕВНИ ТРОСТ.

Сталевий трост с найбільша і най-стїльниша капїталїстична організація у свєтї. Капітал сталевого тросту шпєсїт 1 мільярд 500 мільонів долларів, то є три четвєртї частї всїх «залючих грошїи». Які находять ся в Злучєних Штєтах. Рїчний оборот сталевого тросту вноспїтє 750 мільонів долларів. Трост вшлудєтє 250 мільонів долларів рїчної платїи від своїх робитїиш. Сталевий трост продукує рїчно 12 мільонів тон сталї, з котрої можна виробити 240 корабля, яких вага буде вшпєсїтїи до 50 тисяч тон. Загранична торговля сталевого тросту вноспїтє більше ніж 2 мільон тон, за що приходить около 1 мільон долларів приходу.

Фінансовий свєт, що приняв до великих єчєсл, здумав ся, коли, сталева корпорация отголосила свій капїтал: 1 мільярд 500 мільонів долларів. До не с вкєанєбуєтє сума. Коли би капїтал сталевого тросту перемінити в золото, то воно буде важити 5 мільонів 200 тисяч фунтїи. Щоб се золото перевезти з одного місця на другє, на се треба 98 євєлїнчєх вояк, які тягнуло би дві парїи машини.

Колі би капїтал сталевого тросту роздєлено між насєрєнє Злучєних Штєтєв, то кождїи мушїна, кожда жєнщина і кожда дїтина дістали би по \$15.50. Коли би відсотки від вложеного на 5% капїталу сталевого тросту віддало на потреби неземкожих ролїи, тоді 35.000 родїи могли би дуже красиво і шпєвностє жити.

Сталевий трост заложив 10 компанїи, а єє: Америкєн Врїдз Ко., Америкєн Шїт-Сїтї Ко., Америкєн Сїтї Гїон Ко., Америкєн Сїтї ед Аїрон Ко., Америкєн Тїл Шїфт Ко., Карнєт Сїтї Ко., Фєдєрал Сїтї Ко., Лєйк Сїтїор Ко. (Колосїдєтєр Аїрон Маїнє, Нєвєсєд Сїтї Ко. і Нєтєвєд Туб Ко. Тепєр до сталевого тросту приступили єе богато ішнїи компанїи. До цього належать також найвїднїи фінансовє дєрєвї, валютєнє зєлєнїи і вєдє великих промїшловїих ієстєтїиш і Злучєнїи Штєтєвах.

яєвін він нечаче вкрїтїи золотою по-волєкою. Яє вєх сторїи родив ся сильнїи гук-гармат. Всї шпїльно єдїлїи за цецелїном, ані не хвїлїе не спускаяєтє його з ора. Гарматїи куїї по більшїи частї єкєлєдувалої значно пїнаше своєї вєдїи. Ліше кілька з-їних єкєлєдувало будишнє цецелїна. Нараз одна куля трїсає близько цецелїна і дїкомо закрїла його перєз очка вїдвїдє. Сєрєд нїх далї ся чути очками радостї. Але се трївало дуже коротко. Дїм ушпїнув і цїлий цецелїн зляво показав ся в яєспї свєтлїи. Гарматїи куля хїбїла своєю вїдї. Нам жині вїдавєло єе, що воєа була у своїй цїлї. Воздушнїи велїкан, здасть ся, нічого сє не робув з того, що доквирту його цїлєра густїнє, цїлєра бланше трїсаєтє кулі. Він лєвє далїше лєвєче зовєн сєрєд небєснїх просторїи, прямуєтє як дуже скоро на півчї. Мншувши ся дуже, ставав вїн в палїх очках цїлєра мєшїнїи і мєшїнїи, як зльїди пронав довєм з наших очєк.

Я має вярєнє, що єєй цецелїн лєвєтє до правої клєсї «цєлєвїтє-дрєднотє».

Він лєтїє у шїсїтї 17.000 єтїл. Довїлї був на 780 єтїл. Я бачїє вєє не-

АМЕРИКАНСЬКІ ВІСТІ.

Один доллар за фунт м'ясоного т'яла.

При розпродажі Іосефа Ботвіна, торговельника „живим товаром“ в Нью-Йорку, викривають ся чораз страшніші подробиці, які ясно змальовують американську худобу і культуру перед цілим світом.

М'як з'являюча нагу велике обурення, бо жертвою галіцязьких російських жидків-гандлярів вистає сама надрасія у учених, яких зображено майже впродовж по дорозі зі школи до дому. Зараз вивозили двічата нова Нью-Йорк, а згодом повертали з ними назад. Дівчатка продавали в скриньках порох. В одній галіцязькій талі відбув ся торг на 16-літню дівчину. „Товар“ виставлено на продаж наго. Почала ся літцятка — хто дасть більше. Коли два купці не могли погодити ся на ціні, тоді агент запропонував продати „товар“ на вагу. Дівчину зважено і „кунці“ заплатили по 1 доллару за кожний фунт ваги.

Подібних образків є ще багато-премногу, бо з кожним днем щось нового викривають ся.

Статистику злочинів в Нью-Йорку.

Місто Нью-Йорк може похвалити ся великим числом різних злочинів. Протягом останніх 6 місяців б. р. зафіксовано в місті 26.544 випадків тяжких злочинів. Злочини скривованості було 94. Включно і крадіжки на більшу скалу було 9.575. Всього оскаржених осіб (між ними були і невинні) було 38.725. Покарано 48.681 злочинців. Несподіваних випадків на уликах було 10.018.

Страйк робітників у фабриках цигарів.

В 18 фабриках цигарів у Гіттері, Міш., страйкували робітники. Причиною страйку є мала платня. В юнійших фабриках жінщина може заробити 18 доларів тижнево, а в неюнійших закладів 12. Страйк тягнеть ся вже шість тижнів. Організовані робітники намагають ся страйкувати робітницями. Властители фабрик, як звичайно, заявляють, що велике число робітників хоче повернутися до роботи, але на перешкоді стоять агітатори. Се є впрямим неправдою, бо найбільшим агітатором є неперядки у фабриці, де не було навіть часу пообідати.

Страйк у фабриках шпирів.

12.000 робітників у фабриках шпирів виробляють 4.000 робітників, що працюють при виробі дощевих плитів в Нью-Йорку, ухвалили вийти на страйк. Коли компанії не сповиють їх жадань, то страйк перекриється і до Мамаронк, Монт Вернон, Нью Рошел, Стейтен Айленд і до стейту Нью Джерсі.

Ситуація переговорів незлічених робітників з компаніями.

Переговори між незліченими робітниками і компаніями-нафталіном на твердій ґрунті. Ані сам президент Вілсон не вели нічого відати. Компанії годять ся на 8-годинний день праці і мировий суд має установити належність за роботу. Тимчасом робітники жадають підвищити, сеючас і під жадним успіхом не годять ся на мировий суд. Переговори вже були перервані ся і делегати юній організації.

дощи б'ють страйк, але тепер виборача з 24 осіб комісія продовжує переговори даліше.

В шпиталях уживають найтанцюшого молока.

До поборських місських властей введено скаргу на шпитальні інституції закидаючи їм злочин уживання найтанцюшого молока. Свідчить про се Ірвін Джейнесс, котрий перед будівлю сказав: „Люди, що купують молоко до шпиталів, не звертають уваги на його санітарну цінність, лише на ціну“. Джейнесс каже, що протягом минушого року шпитальні лікарі 4½ цнт. за квартау молока, а се молоко належало вже до найтанцюшого і найгіршого.

Жертви триві.

Підчас суботнічної брми грошові удари паробили \$100.000 шкоди в повіті Орендж. Н. Я. Також над новітнім Реселером, ньюйорського стейту, шалала буря ціле майже поноуду. Трим ударів в фарбу пороху в Скаткок. Недалеко Трой трім ударів в кілька домів. В місті Трой а упрямий великого вилуводи води по лінійках трамвайний рух був устат.

Москити мало-чи не заїли людей.

Дві-моладі учительки з Брукліна, Н. Я., вихідки до Калдвіл, Н. Дж., на прогулку. Там, влітний з одним зграюю до човна, поплили вздовж ріки Пасейк. В однім місці вилетіли на берег, де на них напали ся москити. Вони почали кликати о поміч. Іх крик почувли два рибаків, які недалеко ловили рибу. Вони встали на човен і, припливши до берега, почали ругати нападенців. З великою трудностю вдало ся вирятувати їх від смері, але всі троє лежать тепер у шпиталі.

Убиваєть мухи.

Дж. Вард з Гуптінгтон, В. Ва., оголосив себе героєм в боротьбі з мухам. Від першого дня липня до 25. серпня він унів 200.000 мух. Він побував собі маленьку скринку, положив її на вільній місці, нальов до неї якогось пилну, до котрого прилітають мухи і там гинуть. Скринку ту він чистить по два тижні.

Органіст помер в церкві при органах.

Минувньої ночі в церкві св. Стефана в Тотеніл, Стейтен Айленд, Н. Я., помер в церкві органіст. Він направив органи і, такі сидючи на крисі, попрацював ся з життям.

Міліонер зійшов на небрана.

Патрик Калугу, який перод роками був президентом трамвайної компанії в Сан Франціско, збанкрутував. В суді в Клівленді, О., виявлено ся, що з цілого його маєтку, 14 мільйонів доларів, остало ся йому 4 долари і 55 центів. 6 він з засади ворогом робітництва і дуже ненавидить всякі демонстрації, які устроюють робітники. Найгіршою хворобою на його перси є страйки. Коли між робітниками його компанії вибух страйк, Калугу висував велику суму грошей, щоб тільки страйк затиш. Вув ворогом робітничою юній, тому і його багатрство було жожданим.

ВІСНИКИ

Нічці старосту ся спаралитувати промисл Злучених Держав.

100-міліонна організація „корпорація зі 100-мільйонним капіталом, котра має на цілі зніщити промисл Злучених Держав“. Згаданий капітал призначений на укладення „нагород тит, котрі винайдуть способи ірдукування таких матеріалів, як Німеччина дотепер сироваджувала зі Злучених Держав. Головним ударом для американського промислу має бути заборона вивозу фарб. Виробляючі в Німечці фарби оказали ся найбільшими в цілм світі. З причини війни сукняний промисл Злучених Держав дуже потерпів, бо американські фабрики не мають відповідної скількості цитріонних фарб. Німці думають, що коли раз на все заборонити вивіз фарб, тоді зніщити ся сукняний промисл у Злучених Держав.

2 мільярди марок для потерпілих родин.

Німецькі місські власти виділять 2 мільярди марок для потерпілих родин, вдів і сиріт. Рівночасно з державної каси маєть ся вилити тис 500 мільйонів марок.

Товариство польської державности.

„Нородови Дзєнік“ доносять з Варшави: Восні власти затвердили статут політичної організації „Каю польської державности“, вироблений ін. Владиславом Студиньким і Жигмонтом Марковецьким. Мас се бути організація тих поляків в областях занятих Німцями, які бажають істнованя незалежної польської держави.

Поліська виборів до міської ради у Варшаві.

Вибори до варшавської міської ради вже покінчені. Польська преса здоволена їх вислдом. На 90 радних виборачів 19 Жидів, вел-прочи ради Польки. Предсідателем міської ради буде мабуть ректор університету др. Брудзинський; він буде тільки проводити на замісданні рад. Дієним управителем міста буде по встанованю міського статуту президент міської ради з'являється на присутіє м. З. Любимирський.

Польський дневник в занятій Польщі про міську раду Варшави.

Витягую нову міську раду пише дневник „Дзєнік Польскі“, який виходить в Лодзі. „В найбільших днях розпоче свою діяльність новий заряд міста Варшави. Се важна хвиля, якої дожидала ся від давна Варшава. Заряд міста був у руках урядників, що мали на оці свої власні інтереси. У населення Варшави, у населення цілого краю отують прямо почуте обожування публічної служби, загальному розвиток збройної проіаду, а тимсамим пильно публічною сподарку відданю на цілу людий звичайно несовісних, що уважають публічною добро за річ призначену до розраданя тими, які ним будуть пилують ся. Чи треба доказу, що така господарська вилнага відомо на приватне життя? Відна наше убожество, наша нужда, матеріальна і моральна. Тому-то з хвилю заведення самоуправи входимо немом на

нову дорогу життя. На ті незвичайні події, в незвичайній дорозі, одержуємо право на цілім світі звичайня. Се слова передруковані в 360. числі краківської „Новой Реформи“ з 20. липня с. р.

Король для Польщі.

Постідні редактори з Верна (Швайцарія) доносять, що австро-угорське і німецьке правительство згодило ся на поділанню на польський црестол чоловіка з польського роду. Історики заявили, що найвідповіднішим на короля Польщі буде князь Стефан Тарнавський, якого родина мешкає в Кельцях, коло Варшави. Польський „король“ числеть тепер 10 літ дити.

Польські учителі — і німецький інспектор.

В Прушкові, польський сел, що положе в області занятій німецькими властями, мав недавно шкільний інспектор для сільського учительства виклад про вихованя дити. По викладі почав задавати зібраним пштан. На те питання відповідали мовчанкою. Інспектор, здивований таким поведенням своїх підчинених, став їх просити, щоб цім виписками злі, що мають його закнутити. На те встав один з учителів в. В. і промовив: „Тут на тісамі місяці сдів рік тому російський шкільний інспектор. Він також просив про довіре, а був задержаний русифікатором. Ви, панове, можете тільки тоді добути наше довіре, коли запропучите нам польськість нашого шкільництва. Нас хотили зрусифікувати. Натаякою і казаватими карали нас оїр, та ми не піддали ся русифікації. Ми не дали ся“. Тут слідуєть слова ечеркнені німецькою цензурою. Зібрани горячо виявляли свою солідарність з бесідником. Інспектор п. Реізіч був зворушений і пробівав поїхати до Варшави і вивести у властей довід на відкриті філії учительського товариства в Прушкові.

Віднайшли старі дорожничини зперд 7 століть.

З Інсбрука (Тироль, Австрія) доносять, що австрійські жовніри віднайшли богатий скарб, який був укріпий у мошастіри в Дечані, недалеко Цетиня, столиці Чорногорії. Скрили його там монахи перед приходом найсиків. Віднайдені скарб походить з сімх минулих століть. Г там золоті річні, яких тепер в цілм світі не можна бачити. Знайдено старі гроші, золоті вази і гарно вишвані старі річи. Вартість тих річей вносить кругло 15 мільйонів доларів.

Справи висиленців в Росії.

По донесеням „Кієвської Мисли“ піднесено в правительственных кругах Росії проєкт поручити справи висиленців одній особі, яка буде мати права відміністра, а її мають бути додані до помічч окрем урядників в поодиноких округах. Таким міністерством має бути іменованій Енгельгардт, посол до думи із смоленської губернії. Міністерство внутрішніх справ працює над проєктом про поворот висиленців в родмі строні, в міру як їх буде відображати ся з

рук неярнате. Перший вертас губернатор висвобожденій губерній і відіпане-юво власти, описав губернатори тих внутрішніх губерній, в яких з виселенців, дають їм дозвіл вертати.

Світлина виправа.

Дневник „Нордштатте Алт. Цайтунг“ оголошує звіт про світлинний подіг, що прибуває Вілінін. Капітан-поручик Меллер в хвилі вибуку світлинної війни проводив кораблем „Чингач“, який зійшов в пристани Картон. Меллер вийшов до Яви, де його інтерв'ювало голландське правительство. При помочі оселених старі Німців повело ся йому направити старі корабель, який одержав назву „Веддінг“. З 5 німецькими резервістами Меллер шувити в свій кораблем в дорозу до рідного краю. Мімо найбільших труднощій він дістав ся на поше море 11. грудня 1915 і поплив в сторону Арабі. Після 82-денного плавання морки дни 3. марта 1916 причали до берега Арабі на південь від Аден, де їх стрінули значно Турки. Далшою моророж відбував Меллер супроти і морем до Джидди, пристани колу Мекки, де був 16. мая. Підчас дальшої дорозі Меллера і його товаришів увів і Арабі.

СКЛАДАЙТЕ ЖЕРТВИ НА ФОНД ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА!

БЕНТЛІВЕД, ПА.

БРАТСТВО Св. АРХ. МИХАЛА, ПА. 100 У. Н. С. В БЕНТЛІВЕДІ, ПА.

БА Л Ь

ДНЯ 4-го СЕПТЕМБРА (Лейбор Дей) на який запрошені всі замешкані в тіх околицях Українці, Польські і Словаки.

ПОЧАТОК О 6-ОД. 10-ТІВ ПЕРЕД ПОЛУДНЯМ. КОМІТЕТ.

БІНГМТОН, Н. Я.

ТОВ. „ЛАГОРМСКА СІЧ“, ВІД 21 У. Н. СОВОЗА

ВЕЛИКИЙ БАЛЪ

В СУБОТУ, ДНЯ 2-го ВЕРЕСНЯ 1916 р.

в галі Митруса, 29 Грандел стр.

в Бінгтоні

ПОЧАТОК О 6-ОДІНІ 5-ОД ВЕЧЕР.

МУЗИКА ПЕРВОНАДА. НАПИТКИ І ЗАКУСКИ СМАЧНІ. ВСТУП ДІТЯМ 25 ЦЕНТ.

На сей бал запрошені всі Українці і Укрїнці з Бінгтоні і околиці. За добро забаву уреть КОМІТЕТ.

ГЕСТІНГ, Н. Я.

ВЕЛИКИЙ БАЛЪ

в суботу, Дня 2-го вересня 1916 р.

в АSEMBLY HALL,

Railroad Ave., Hastings on Hudson, N. Y.

ПОЧАТОК О 6-ОД 1-О ПОЛУДНЯ.

ВСТУП 25 ЦЕНТ.

Висилка грошей до Галичини і до віденської поштової каси. Підприємство гарантію. Пишіть по Шиньки і Друки на адрес: S. MILANOWICZ & WELI. CO., 193 Grand Street, Jersey City, N. J.

Щасливий.

А ви, як видно, у веселім настрою... Ант. П. Чехов. Чи, ні, піду я шукати свого вагоу. Прощайте! В котомках, не дай Боже, ще уявляєтє я пафлорина. Слідать, а як пішломо до стації, ви знайдете свій ваго. Спайте! — Іван Алексєвич злізав і шершучо сідав проти Петро Петровича. Він, очевидно, подраженим і сплять, як на годіах. — Куди їдете? — питає Петро Петрович. — Я? В селі. Таке у мене в голові „стодотвореніє“, що і я сам не розберу, куди їду. Спробує даде, отже їду. Ха-ха! Голубчик, як бачи я колинебудь щасливий дурня? Ні? Так ось дивити ся. Перед вами щасливий злочинць! Куди їдете? Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — То є, видно, що ви дурішечку, перебрал мірку. — Може бути, у мене тепер страшно галуній дурішечка. Німа шлово, що нема зєркаля, я положив би ся на своє фізіономі. Відчуваю, болячку, що ступає до мене. Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — Іван Алексєвич злізав і шершучо сідав проти Петро Петровича. Він, очевидно, подраженим і сплять, як на годіах. — Куди їдете? — питає Петро Петрович. — Я? В селі. Таке у мене в голові „стодотвореніє“, що і я сам не розберу, куди їду. Спробує даде, отже їду. Ха-ха! Голубчик, як бачи я колинебудь щасливий дурня? Ні? Так ось дивити ся. Перед вами щасливий злочинць! Куди їдете? Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — То є, видно, що ви дурішечку, перебрал мірку. — Може бути, у мене тепер страшно галуній дурішечка. Німа шлово, що нема зєркаля, я положив би ся на своє фізіономі. Відчуваю, болячку, що ступає до мене. Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — Іван Алексєвич злізав і шершучо сідав проти Петро Петровича. Він, очевидно, подраженим і сплять, як на годіах. — Куди їдете? — питає Петро Петрович. — Я? В селі. Таке у мене в голові „стодотвореніє“, що і я сам не розберу, куди їду. Спробує даде, отже їду. Ха-ха! Голубчик, як бачи я колинебудь щасливий дурня? Ні? Так ось дивити ся. Перед вами щасливий злочинць! Куди їдете? Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — То є, видно, що ви дурішечку, перебрал мірку. — Може бути, у мене тепер страшно галуній дурішечка. Німа шлово, що нема зєркаля, я положив би ся на своє фізіономі. Відчуваю, болячку, що ступає до мене. Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — Іван Алексєвич злізав і шершучо сідав проти Петро Петровича. Він, очевидно, подраженим і сплять, як на годіах. — Куди їдете? — питає Петро Петрович. — Я? В селі. Таке у мене в голові „стодотвореніє“, що і я сам не розберу, куди їду. Спробує даде, отже їду. Ха-ха! Голубчик, як бачи я колинебудь щасливий дурня? Ні? Так ось дивити ся. Перед вами щасливий злочинць! Куди їдете? Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — То є, видно, що ви дурішечку, перебрал мірку. — Може бути, у мене тепер страшно галуній дурішечка. Німа шлово, що нема зєркаля, я положив би ся на своє фізіономі. Відчуваю, болячку, що ступає до мене. Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — Іван Алексєвич злізав і шершучо сідав проти Петро Петровича. Він, очевидно, подраженим і сплять, як на годіах. — Куди їдете? — питає Петро Петрович. — Я? В селі. Таке у мене в голові „стодотвореніє“, що і я сам не розберу, куди їду. Спробує даде, отже їду. Ха-ха! Голубчик, як бачи я колинебудь щасливий дурня? Ні? Так ось дивити ся. Перед вами щасливий злочинць! Куди їдете? Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — То є, видно, що ви дурішечку, перебрал мірку. — Може бути, у мене тепер страшно галуній дурішечка. Німа шлово, що нема зєркаля, я положив би ся на своє фізіономі. Відчуваю, болячку, що ступає до мене. Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — Іван Алексєвич злізав і шершучо сідав проти Петро Петровича. Він, очевидно, подраженим і сплять, як на годіах. — Куди їдете? — питає Петро Петрович. — Я? В селі. Таке у мене в голові „стодотвореніє“, що і я сам не розберу, куди їду. Спробує даде, отже їду. Ха-ха! Голубчик, як бачи я колинебудь щасливий дурня? Ні? Так ось дивити ся. Перед вами щасливий злочинць! Куди їдете? Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — То є, видно, що ви дурішечку, перебрал мірку. — Може бути, у мене тепер страшно галуній дурішечка. Німа шлово, що нема зєркаля, я положив би ся на своє фізіономі. Відчуваю, болячку, що ступає до мене. Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — Іван Алексєвич злізав і шершучо сідав проти Петро Петровича. Він, очевидно, подраженим і сплять, як на годіах. — Куди їдете? — питає Петро Петрович. — Я? В селі. Таке у мене в голові „стодотвореніє“, що і я сам не розберу, куди їду. Спробує даде, отже їду. Ха-ха! Голубчик, як бачи я колинебудь щасливий дурня? Ні? Так ось дивити ся. Перед вами щасливий злочинць! Куди їдете? Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — То є, видно, що ви дурішечку, перебрал мірку. — Може бути, у мене тепер страшно галуній дурішечка. Німа шлово, що нема зєркаля, я положив би ся на своє фізіономі. Відчуваю, болячку, що ступає до мене. Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — Іван Алексєвич злізав і шершучо сідав проти Петро Петровича. Він, очевидно, подраженим і сплять, як на годіах. — Куди їдете? — питає Петро Петрович. — Я? В селі. Таке у мене в голові „стодотвореніє“, що і я сам не розберу, куди їду. Спробує даде, отже їду. Ха-ха! Голубчик, як бачи я колинебудь щасливий дурня? Ні? Так ось дивити ся. Перед вами щасливий злочинць! Куди їдете? Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — То є, видно, що ви дурішечку, перебрал мірку. — Може бути, у мене тепер страшно галуній дурішечка. Німа шлово, що нема зєркаля, я положив би ся на своє фізіономі. Відчуваю, болячку, що ступає до мене. Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — Іван Алексєвич злізав і шершучо сідав проти Петро Петровича. Він, очевидно, подраженим і сплять, як на годіах. — Куди їдете? — питає Петро Петрович. — Я? В селі. Таке у мене в голові „стодотвореніє“, що і я сам не розберу, куди їду. Спробує даде, отже їду. Ха-ха! Голубчик, як бачи я колинебудь щасливий дурня? Ні? Так ось дивити ся. Перед вами щасливий злочинць! Куди їдете? Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — То є, видно, що ви дурішечку, перебрал мірку. — Може бути, у мене тепер страшно галуній дурішечка. Німа шлово, що нема зєркаля, я положив би ся на своє фізіономі. Відчуваю, болячку, що ступає до мене. Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — Іван Алексєвич злізав і шершучо сідав проти Петро Петровича. Він, очевидно, подраженим і сплять, як на годіах. — Куди їдете? — питає Петро Петрович. — Я? В селі. Таке у мене в голові „стодотвореніє“, що і я сам не розберу, куди їду. Спробує даде, отже їду. Ха-ха! Голубчик, як бачи я колинебудь щасливий дурня? Ні? Так ось дивити ся. Перед вами щасливий злочинць! Куди їдете? Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — То є, видно, що ви дурішечку, перебрал мірку. — Може бути, у мене тепер страшно галуній дурішечка. Німа шлово, що нема зєркаля, я положив би ся на своє фізіономі. Відчуваю, болячку, що ступає до мене. Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — Іван Алексєвич злізав і шершучо сідав проти Петро Петровича. Він, очевидно, подраженим і сплять, як на годіах. — Куди їдете? — питає Петро Петрович. — Я? В селі. Таке у мене в голові „стодотвореніє“, що і я сам не розберу, куди їду. Спробує даде, отже їду. Ха-ха! Голубчик, як бачи я колинебудь щасливий дурня? Ні? Так ось дивити ся. Перед вами щасливий злочинць! Куди їдете? Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — То є, видно, що ви дурішечку, перебрал мірку. — Може бути, у мене тепер страшно галуній дурішечка. Німа шлово, що нема зєркаля, я положив би ся на своє фізіономі. Відчуваю, болячку, що ступає до мене. Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — Іван Алексєвич злізав і шершучо сідав проти Петро Петровича. Він, очевидно, подраженим і сплять, як на годіах. — Куди їдете? — питає Петро Петрович. — Я? В селі. Таке у мене в голові „стодотвореніє“, що і я сам не розберу, куди їду. Спробує даде, отже їду. Ха-ха! Голубчик, як бачи я колинебудь щасливий дурня? Ні? Так ось дивити ся. Перед вами щасливий злочинць! Куди їдете? Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — То є, видно, що ви дурішечку, перебрал мірку. — Може бути, у мене тепер страшно галуній дурішечка. Німа шлово, що нема зєркаля, я положив би ся на своє фізіономі. Відчуваю, болячку, що ступає до мене. Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — Іван Алексєвич злізав і шершучо сідав проти Петро Петровича. Він, очевидно, подраженим і сплять, як на годіах. — Куди їдете? — питає Петро Петрович. — Я? В селі. Таке у мене в голові „стодотвореніє“, що і я сам не розберу, куди їду. Спробує даде, отже їду. Ха-ха! Голубчик, як бачи я колинебудь щасливий дурня? Ні? Так ось дивити ся. Перед вами щасливий злочинць! Куди їдете? Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — То є, видно, що ви дурішечку, перебрал мірку. — Може бути, у мене тепер страшно галуній дурішечка. Німа шлово, що нема зєркаля, я положив би ся на своє фізіономі. Відчуваю, болячку, що ступає до мене. Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — Іван Алексєвич злізав і шершучо сідав проти Петро Петровича. Він, очевидно, подраженим і сплять, як на годіах. — Куди їдете? — питає Петро Петрович. — Я? В селі. Таке у мене в голові „стодотвореніє“, що і я сам не розберу, куди їду. Спробує даде, отже їду. Ха-ха! Голубчик, як бачи я колинебудь щасливий дурня? Ні? Так ось дивити ся. Перед вами щасливий злочинць! Куди їдете? Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — То є, видно, що ви дурішечку, перебрал мірку. — Може бути, у мене тепер страшно галуній дурішечка. Німа шлово, що нема зєркаля, я положив би ся на своє фізіономі. Відчуваю, болячку, що ступає до мене. Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — Іван Алексєвич злізав і шершучо сідав проти Петро Петровича. Він, очевидно, подраженим і сплять, як на годіах. — Куди їдете? — питає Петро Петрович. — Я? В селі. Таке у мене в голові „стодотвореніє“, що і я сам не розберу, куди їду. Спробує даде, отже їду. Ха-ха! Голубчик, як бачи я колинебудь щасливий дурня? Ні? Так ось дивити ся. Перед вами щасливий злочинць! Куди їдете? Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — То є, видно, що ви дурішечку, перебрал мірку. — Може бути, у мене тепер страшно галуній дурішечка. Німа шлово, що нема зєркаля, я положив би ся на своє фізіономі. Відчуваю, болячку, що ступає до мене. Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — Іван Алексєвич злізав і шершучо сідав проти Петро Петровича. Він, очевидно, подраженим і сплять, як на годіах. — Куди їдете? — питає Петро Петрович. — Я? В селі. Таке у мене в голові „стодотвореніє“, що і я сам не розберу, куди їду. Спробує даде, отже їду. Ха-ха! Голубчик, як бачи я колинебудь щасливий дурня? Ні? Так ось дивити ся. Перед вами щасливий злочинць! Куди їдете? Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — То є, видно, що ви дурішечку, перебрал мірку. — Може бути, у мене тепер страшно галуній дурішечка. Німа шлово, що нема зєркаля, я положив би ся на своє фізіономі. Відчуваю, болячку, що ступає до мене. Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — Іван Алексєвич злізав і шершучо сідав проти Петро Петровича. Він, очевидно, подраженим і сплять, як на годіах. — Куди їдете? — питає Петро Петрович. — Я? В селі. Таке у мене в голові „стодотвореніє“, що і я сам не розберу, куди їду. Спробує даде, отже їду. Ха-ха! Голубчик, як бачи я колинебудь щасливий дурня? Ні? Так ось дивити ся. Перед вами щасливий злочинць! Куди їдете? Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — То є, видно, що ви дурішечку, перебрал мірку. — Може бути, у мене тепер страшно галуній дурішечка. Німа шлово, що нема зєркаля, я положив би ся на своє фізіономі. Відчуваю, болячку, що ступає до мене. Слово чеські! Ах-а! Чому не ушасливий я? — Іван Алексєвич злізав і шершучо сідав проти Петро Петровича. Він, очевидно, подраженим і сплять, як на годіах. — Куди їдете? — питає Петро Петрович. — Я? В селі. Таке у мене в голові „стодотвореніє“, що і я сам не розберу, куди їду. Спробує даде, отже їду. Ха-ха! Гол

